

STUDENTSKÁ VĚDECKÁ ODBORNÁ ČINNOST (SVOČ) –
2010/2011

OBOR: Politologie s přesahem do oblasti ústavního práva

AUTOR: Jakub Drápal

NÁZEV: Stav legislativní nouze a role času v Parlamentu

POSUDEK VYPRACOVAL: Mgr. Tomáš Havel

---

1. Hodnocení tématu z hlediska jeho aktuálnosti a praktické použitelnosti

5

2. Hodnocení pojetí práce (systematika, logická stavba, použité metody, prameny)

4

3. Hodnocení obsahové (věcné připomínky k textu, konfrontace s jinými možnými názory, celkové zvládnutí tématu, zhodnocení závěrů práce, do jaké míry mohou být předmětem diskuse při ústním kole)

4

4. Hodnocení formální stránky práce (jazyková úroveň, přehlednost, grafická úprava a technické zvládnutí textu)

5

5. Stručně celkové hodnocení práce

18

K bodu 1. předkládaného hodnocení. Posuzovat předkládanou práci z hlediska její praktické použitelnosti se jeví jako značné obtížné. Je totiž otázkou, co vůbec míníme oním slovním spojením „praktická použitelnost“. Pokud si za něj dosadíme spíše po mém soudu přílehavější „využitelnost v právní praxi“, musím konstatovat, že ta je spíše menší než větší. To však v žádném případě nelze vyčítat autorovi, protože oborem hodnocené studie je oblast na pomezí politologie, právní teorie a v neposlední řadě ústavního práva. Autor však věnuje celou jednu kapitolu úvahám de lege ferenda, takže jestli bude jeho hlas slyšen u našich zákonodárců, mohou být některé v práci obsažené myšlenky aplikovány i v právní, resp. legislativní, praxi.

V kontradikci k výše uvedenému je naopak poměrně snadné vyjádřit se k aktuálnosti. Dané téma je dle mého názoru svrchovaně aktuální, a to jak

SVOČ - POSUDEK

v politologické, tak v ústavněprávní rovině a to zejména ve vztahu k polarizaci politické situace v posledních letech, aktuální nestabilitu nevyjímaje. V širším úhlu pohledu jde o problematiku psané i nepsané politické kultury, parlamentní procedury apod. Vedle uvedeného značná aktuálnost spočívá v kontextové analýze nálezů Ústavního soudu ČR 55/10 ze dne 1.3.2011, který přinesl důsledky nejen čistě normativní, ale i důsledky pro chování aktérů v rámci politického systému ČR.

K bodu 2. předkládaného hodnocení. Snad jen pár drobností, které však kumulativně mohou vést k drobnému snížení bodového hodnocení. Očekával bych o něco větší důraz na úvod a závěr se zřetelnějším vytčením předmětu a metody zkoumání. Závěr je zakončen znovu otázkou, možná by také bylo účelné pokusit se alespoň částečně odpovědět na otázku položenou v úvodu. Jiné výhrady nemám.

K bodu 3. Celkově považuji práci za vyváženou a vysoce nadprůměrnou. Nechybí popis situace, interpretace judikatury, ani vlastní názory na zpracovávanou problematiku, které mohou být předmětem diskuse v ústním kole. Mám však několik konkrétních výhrad, ale je nutné podotknout, že nejsou zásadního charakteru. V názvu užití velké „P“, jde o parlament obecně nebo Parlament ČR? Ke str. 3 – teze, že téma zrychleného jednání se dosud nestalo centrem zájmu výzkumu náleží autorovi práce nebo zprávě ústavního výboru? Pozn. 3 reflektuji. Ke str. 4 – namísto institucí se zřejmě jedná o instituty. K pozn. 78 na str. 12 – prezident republiky v ČR nemůže rozpustit parlament, ale toliko PS Parlamentu ČR! Citace z jednání PS jsou vybrány citlivě a ilustrativně, zřejmou inspirací v tomto ohledu je monografie J. Wintra Česká parlamentní kultura. Ke str. 18 – jedná se o můj soukromý názor, ale je v dnešní politické realitě opravdu Senát méně politizován než PS? V určité míře určitě ano, ale jednobarevné většiny (ať už „modré“ či „oranžové“) tomu příliš nesvědčí. Navržené řešení se může měnit politickým procesem. Povinný přezkum legislativní nouze ÚS považuji také za diskutabilní k ústní obhajobě.

K bodu 4 nemám žádných výhrad, čemuž ostatně svědčí plné bodové hodnocení.

DATUM A MÍSTO: V Praze dne 5.5.2011

PODPIS AUTORA POSUDKU:

